

Andorra: una aposta pel futur

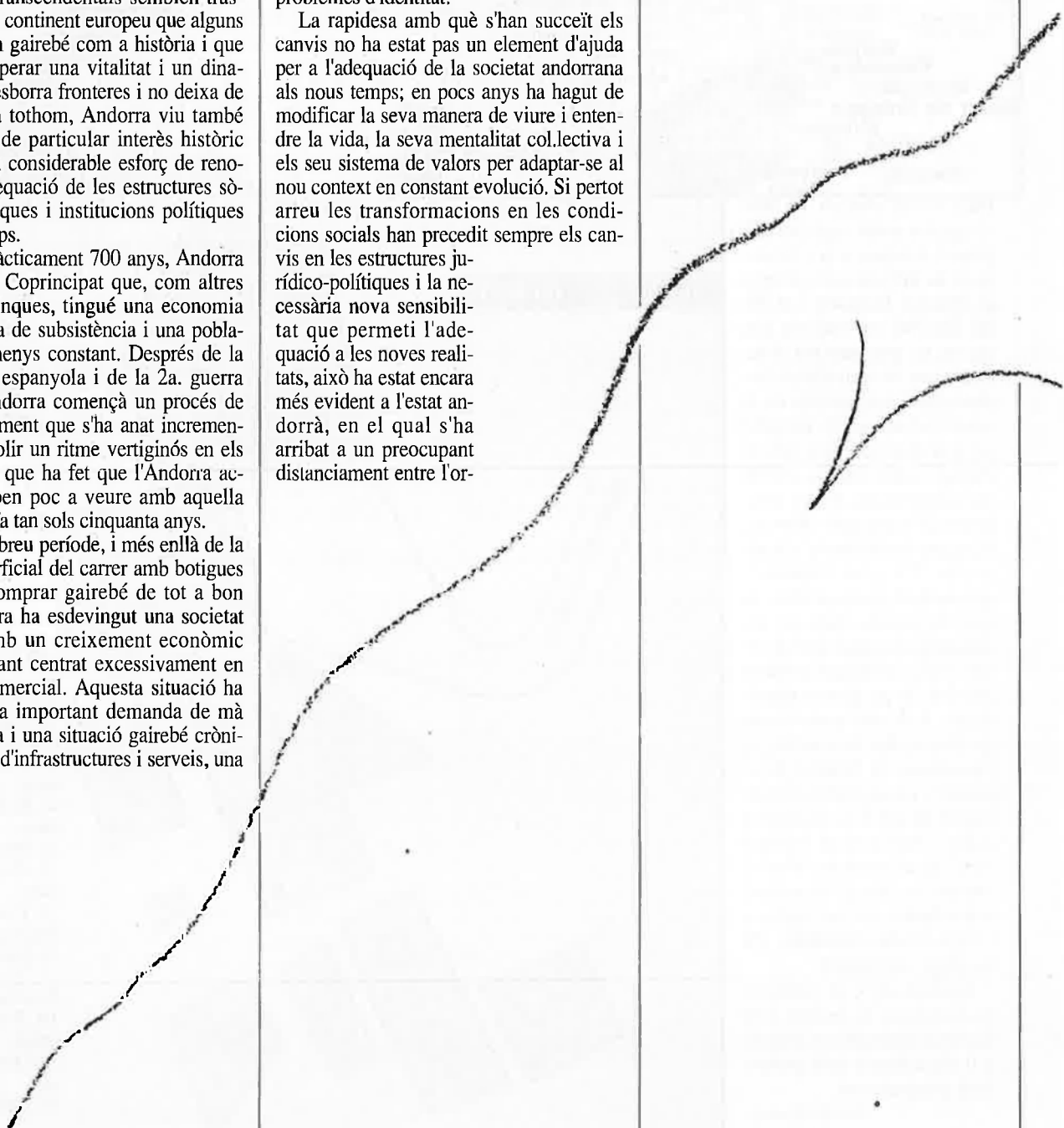
A finals del segle XX, quan canvis molt transcendentals semblen trasbalsar el vell continent europeu que alguns consideraven gairebé com a història i que sembla recuperar una vitalitat i un dinamisme que esborra fronteres i no deixa de sorprendre a tothom, Andorra viu també un moment de particular interès històric en iniciar un considerable esforç de renovació i d'adequació de les estructures socio-econòmiques i institucions polítiques als nous temps.

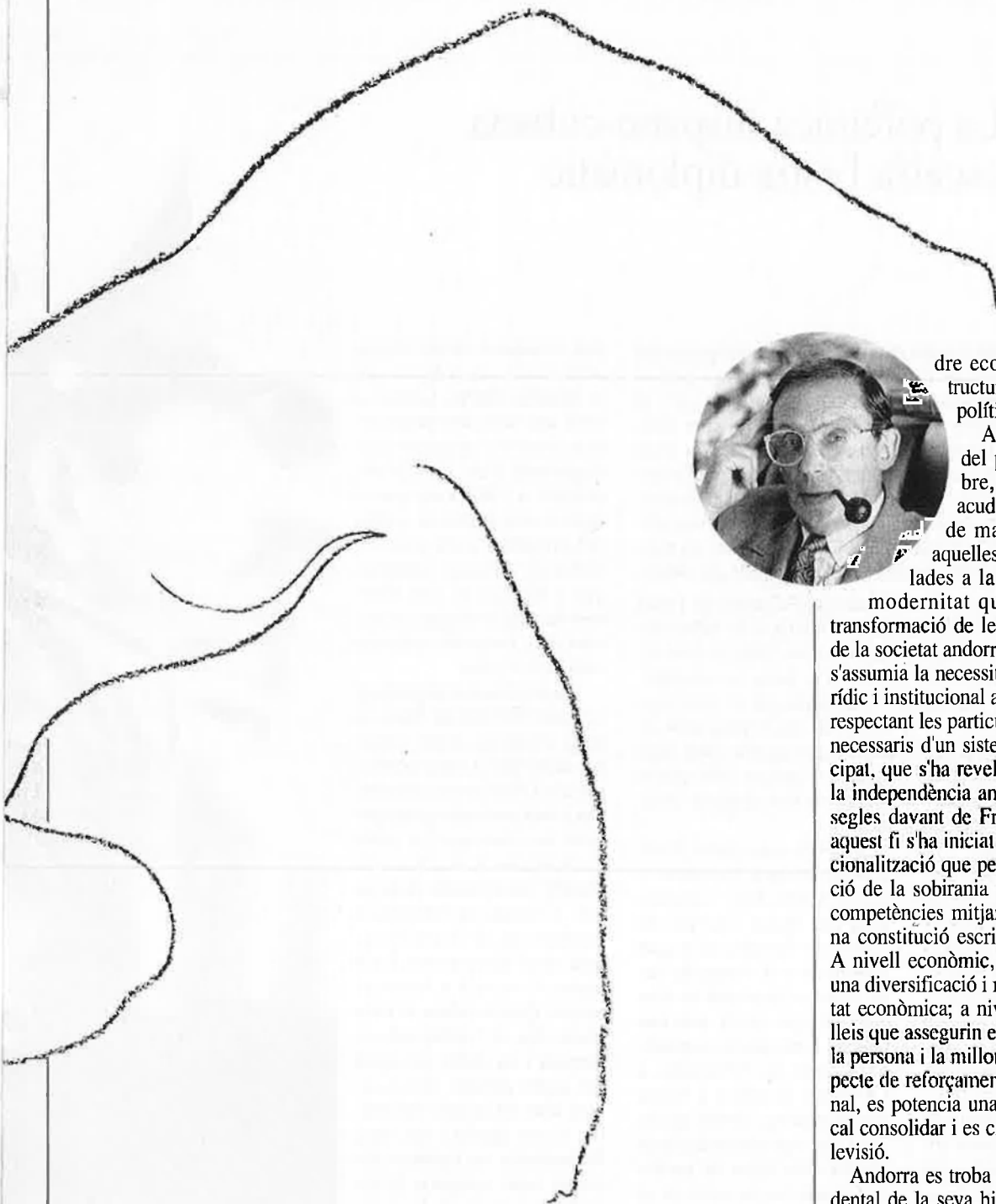
Durant pràcticament 700 anys, Andorra fou un petit Copríncipat que, com altres zones pirinenques, tingué una economia muntanyenca de subsistència i una població més o menys constant. Després de la guerra civil espanyola i de la 2a. guerra mundial, Andorra començà un procés de desenvolupament que s'ha anat incrementant fins assolir un ritme vertiginós en els darrers anys que ha fet que l'Andorra actual tingui ben poc a veure amb aquella Andorra de fa tan sols cinquanta anys.

En aquest breu període, i més enllà de la imatge superficial del carrer amb botigues on es pot comprar gairebé de tot a bon preu, Andorra ha esdevingut una societat moderna amb un creixement econòmic molt important centrat excessivament en l'activitat comercial. Aquesta situació ha provocat una important demanda de mà d'obra forana i una situació gairebé crònica de dèficit d'infraestructures i serveis, una

societat civil de poca cohesió i seriosos problemes d'identitat.

La rapidesa amb què s'han succeït els canvis no ha estat pas un element d'ajuda per a l'adequació de la societat andorrana als nous temps; en pocs anys ha hagut de modificar la seva manera de viure i entendre la vida, la seva mentalitat col·lectiva i els seu sistema de valors per adaptar-se al nou context en constant evolució. Si pertot arreu les transformacions en les condicions socials han precedit sempre els canvis en les estructures jurídico-polítiques i la necessària nova sensibilitat que permeti l'adequació a les noves realitats, això ha estat encara més evident a l'estat andorrà, en el qual s'ha arribat a un preocupant distanciament entre l'or-

dre econòmico-social i l'estructura jurídica però també política i institucional.

A les darreres eleccions del passat mes de desembre, el poble andorrà, en acudir a les urnes, va optar de manera majoritària per aquelles propostes més vinculades a la idea de progrés i de modernitat que comportaven una transformació de les estructures bàsiques de la societat andorrana. D'aquesta manera s'assumia la necessitat d'adaptar l'ordre jurídic i institucional a les noves realitats, tot respectant les particularitats i els equilibris necessaris d'un sistema polític, el Copríncipat, que s'ha revelat bo i que ha permès la independència andorrana al llarg de set segles davant de França i Espanya. Amb aquest fi s'ha iniciat un procés de constitucionalització que permeti una clara definició de la sobirania i la delimitació de les competències mitjançant l'elaboració d'una constitució escrita, fins ara inexistent. A nivell econòmic, es treballa per cercar una diversificació i reorientació de l'activitat econòmica; a nivell social es preparen lleis que assegurin el respecte dels drets de la persona i la millora del benestar; en l'aspecte de reforçament de la identitat nacional, es potencia una escola andorrana que cal consolidar i es crea la futura ràdio i televisió.

Andorra es troba en un creuallada transcendental de la seva història i ha fet una important aposta pel seu futur, que passa per la modernització i el progrés i per la voluntat de no continuar amagant el cap sota l'ala quan hi ha problemes; per incorporar-se humilment, però amb l'ajuda de tots, al concert internacional de les nacions, i per reivindicar el dret a no ser menystinguda a l'hora d'aportar el seu petit gra de sorra a la recerca d'un nou ordre que sigui cada cop més lliure, més just i més solidari.

Andreu Alfaro

Oscar Ribas Reig
Cap de govern del Principat d'Andorra